Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Coimbra (Portugali) on esittänyt 10.8.2020 – Liberty Seguros SA v. DR

(Asia C-375/20)

(2020/C 348/14)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Coimbra

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Liberty Seguros SA

Vastapuoli: DR

Muut osapuolet: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT ja Seguradoras Unidas SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/103/EY, ([1]) esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan liikennevakuutussopimuksen pätemättömyyteen voidaan vedota kolmansia vahingonkärsijöitä ja liikennevakuutusrahastoa (Fundo de Garantia Automóvel) vastaan, kun tämä pätemättömyys johtuu siitä, että vakuutuksenottaja käyttää sopimuksella vakuutettua ajoneuvoa henkilöiden ja tavaroiden vastikkeelliseen kuljettamiseen salaa ja lainvastaisesti ja hän on salannut tämän käyttötarkoituksen vakuutuksenantajalta? Onko näin myös siinä tapauksessa, että matkustajat ovat tienneet kuljettamisen tapahtuvan salaa ja lainvastaisesti?

([1]) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/103/EY (EUVL 2009, L 263, s. 11).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 29.7.2020 – Servizio Elettrico Nazionale SpA ym. v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ym.

(Asia C-377/20)

(2020/C 348/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA ja Enel Energia SpA

Vastapuolet: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA ja Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voivatko määräävän markkina-aseman väärinkäyttönä pidettävät menettelytavat olla itsessään täysin laillisia ja määriteltävissä ”väärinkäytöksiksi” yksinomaan sen vuoksi, että niillä on (mahdollisesti) rajoittava vaikutus markkina-alallaan, vai onko niiden yhteydessä todettava myös ”normaalista” ”poikkeaviin kilpailumenetelmiin (tai -keinoihin)” liittyvää erityistä lainvastaisuutta, ja millaisten arviointiperusteiden nojalla voidaan viimeksi mainitussa tapauksessa määrittää ”normaalin” ja ”vääristyneen” kilpailun rajat?

2) Onko väärinkäytön kiellon tarkoitus edistää kuluttajien asemaa, jonka tapahtuneen (tai mahdollisen) heikkenemisen arvioiminen on tuomioistuimen tehtävä, vai onko kilpailusääntöjen rikkomisen kieltävän säännöksen tehtävä säilyttää markkinoiden kilpailurakenne itsessään ja ehkäistä siten yhteiskunnallisesti haitallisina pidettävien taloudellisen vallan keskittymien synty?

3) Jos määräävän markkina-aseman väärinkäyttö ilmenee pyrkimyksenä estää jo olemassa olevan kilpailun jatkuminen tai sen kehitys, sallitaanko määräävässä asemassa olevan yrityksen kuitenkin todistaa, ettei menettelytavalla ollut käytännössä moitittavia seurauksia – huolimatta siitä, että se abstraktisti ajatellen oli omiaan rajoittamaan kilpailua – ja jos tähän vastataan myöntävästi, onko SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että kilpailuviranomaisella on epätyypillistä syrjäyttävää väärinkäyttöä tutkiessaan velvollisuus perehtyä yksityiskohtaisesti asianosaisen esittämään taloudelliseen tutkimukseen, jossa tarkastellaan tutkinnan kohteena olevan menettelytavan käytännön mahdollisuuksia syrjäyttää kilpailijat markkinoilta?

4) Onko määräävän aseman väärinkäyttöä arvioitava yksinomaan sen perusteella, mitä (vaikka vain mahdollisia) vaikutuksia sillä on markkinoihin, kiinnittämättä huomiota toimijan subjektiiviseen vaikuttimeen, vai onko kilpailun rajoittamisen tarkoituksen osoittaminen seikka, jota voidaan käyttää (myös yksistään) arvioitaessa, käyttääkö määräävässä asemassa oleva yritys markkina-asemaansa väärin, vai seuraako tällaisen subjektiivisen seikan osoittamisesta vain se, että todistustaakka siirtyy määräävässä asemassa olevalle yritykselle (jonka on tällöin näytettävä toteen, ettei syrjäyttävää vaikutusta ole ollut)?

5) Jos määräävässä markkina-asemassa on useita samaan konserniin kuuluvia yrityksiä, onko konserniin kuuluminen riittävä peruste olettamalle, jonka mukaan myös ne yritykset, jotka eivät ole käyttäneet väärin asemaansa, ovat rikkoneet kilpailusääntöjä, jolloin kilpailuviranomaisen olisi vain osoitettava kollektiivisesti määräävässä markkina-asemassa olevaan konserniin kuuluvien yritysten tietoinen samansuuntainen käyttäytyminen, vaikka se ei olisikaan varsinaista yhteistoimintaa, vai onko (kuten kartellikiellon tapauksessa) joka tapauksessa esitettävä ainakin epäsuoraa näyttöä siitä, että määräävässä markkina-asemassa olevan konsernin eri yritysten toimintaa on konkreettisesti koordinoitu ja niillä on välineellinen yhteys, erityisesti emoyhtiön osallisuuden osoittamiseksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 11.8.2020 – B v. Udlændingenævnet

(Asia C-379/20)

(2020/C 348/16)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: B

Vastapuoli: Udlændingenævnet

Ennakkoratkaisukysymys

Estääkö Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehtyyn sopimukseen, jonka ovat allekirjoittaneet Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta Euroopan talousyhteisön jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY, ([1]) liitetyn assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn ETY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 ([2]) 13 artikla ottamasta käyttöön ja soveltamasta uutta kansallista järjestelyä, jonka mukaan jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevan, taloudellisesti aktiivisen Turkin kansalaisen ja hänen viisitoista vuotta täyttäneen lapsensa perheenyhdistäminen edellyttää erityisiä puoltavia syitä, kuten perheen yhtenäisyyteen tai lapsen etuun liittyviä näkökohtia?

([1]) Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen tekemistä koskeva 23.12.1963 tehty neuvoston päätös 64/732/ETY (EYVL 1964, 271, s. 3685).

([2]) Assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehty ETY–Turkki-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/80 (Ei julkaistu)